

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200353
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200353.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľky: K. A., rod. G., bytom F. XX, A., zastúpenej JUDr. Mikulášom Buzgóm, advokátom, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti odporcovi: Okresnému úradu Košice - okolie, pozemkovému a lesnému odboru, so sídlom Hroncova 13, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OU-KS-PLO-2016/000346/28 zo dňa 17.02.2016, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Sp/11/2016-30 zo dňa 14. októbra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Sp/11/2016-30 zo dňa 14. októbra 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č.k. 9Sp/11/2016-30 zo dňa 14. októbra 2016 potvrdil rozhodnutie odporcu č. OU-KS-PLO-2016/000346/28 zo dňa 17.02.2016. Navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že odporca rozhodnutím č. OU-KS-PLO-2016/000346/28 zo dňa 17.02.2016 podľa § 5 zákona NR SR č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) v

súlade s ust. § 9 zákona NR SR č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov po preskúmaní návrhu vo veci účastníčky konania K. A., rod. G., trvale bytom F. XX, A., ktorá si uplatnila nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona po právnych predchodcoch a pôvodných vlastníkoch P. G., zomrelom dňa XX.XX.XXXX. a P. G., zomrelom dňa XX.XX.XXXX na pozemok pôvodne zapísaných v pozemno-knižnej vložke č. XXX ako parcela č. XX/XX v k. ú. B. rozhodol tak, že oprávnená osoba K. A., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXX, trvale bytom F. XX, A., štátny občan SR spĺňa podmienky uvedené v ust. § 3 ods. 1 písm. m/ zákona.

Oprávnenej osobe K. A., rod. G. sa rozhodnutím priznáva právo na náhradu v zmysle ust. § 6 ods. 2 zákona za pozemok pôvodne zapísaný v k. ú. B. v pozemno-knižnej vložke č. XXX, ako parcela č. XX/XX, druh pozemku lúka v pôvodnej výmere 773 m², z vyvlastnenej výmery 773 m², v podiele 1/1, z dôvodu, že pozemok tvorí vodnú plochu a zároveň pozemok je vo vlastníctve právnickej osoby, ktorý nie je povinnou osobou v zmysle § 4 ods. 1 zákona, a teda podľa ust. § 6 ods. 1 písm. a/ a c/ zákona k pozemku nie je možné navrátiť vlastníctvo.

Oprávnenej osobe sa prevedie do vlastníctva náhradný pozemok, alebo sa jej poskytne finančná náhrada v zmysle ust. § 6 ods. 2 zákona za pozemok pôvodne zapísaný v pzkn. vl. č. XXX ako parcela č. XX/XX v podiele 3/4.

Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že v pozemno-knižnej vložke č. XXX v k. ú. B. je uvedený, že vlastníkom pozemku parcely č. XX/XX, druh pozemku lúka v pôvodnej výmere 773 m² je pod B1/ P. G. v podiele 1/2 a pod B2/ P. G. v podiele 1/2. Vyvlastňovacím rozhodnutím Okresného národného výboru Košice - vidiek, odboru výstavby a územného plánovania č. Výst. 3160/76 zo dňa 30.11.1978 sa pod položkou č. 11a/ P. G. v podiele 1/2 a pod položkou č. 11b/ P. G. v podiele 1/2 vyvlastnila výmera 773 m². Podľa písomnej identifikácie č. K2: 209/2015 vypracovanej Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom zo dňa 25.06.2015 je parcela č. XX/XX, druh pozemku lúka pôvodne zapísaná v pzkn. vl. č. XXX v k. ú. B. v súčasnosti vedená na LV XX ako CKN parcela č. XX/XX, druh pozemku vodné plochy vo vlastníctve U.S.Steel Košice, s.r.o.. Písomným podaním zo dňa 27.12.2004 doručeným Obvodnému pozemkovému úradu Košice - okolie si navrhovateľka uplatnila nárok na vrátenie vlastníctva k pozemku podľa zákona č. 503/2003 Z. z. ako oprávnená osoba v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. po právnych predchodcoch a pôvodných vlastníkoch P. G., zomrelom dňa XX.XX.XXXX a P. G., zomrelom dňa XX.XX.XXXX, a to na pozemky v katastrálnom území B.. V uplatnenom nároku na navrátenie vlastníctva v bode II. ako reštitučný titul za pozemky, ktoré prešli na štát alebo inú právnickú osobu navrhovateľka uviedla vyvlastnenie. Navrhovateľka uplatnený nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom doplnila v zápisnici spísanej na Okresnom úrade Košice - okolie, pozemkový a lesný odbor dňa 03.06.2015, v ktorej uviedla, že svoj nárok si naďalej uplatňuje na parc. č. XX/XX pôvodne zapísané v pzkn. vl. č. XXX, v k. ú. B. a na parc. č. XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X pôvodne zapísané v pzkn. vl. č. 4, v k. ú. Q. a na parc. č. XXX, XXX, XXX/X, XX/X pôvodne zapísané v pzkn. vl. č. X, v k. ú. Q.. Navrhovateľka upresnila reštitučný nárok aj v zápisnici o vykonanom procesnom úkone v správnom konaní dňa 21.09.2015. Odporca písomným podaním č. OU-KS-PLO-2015/000224/24 zo dňa 01.10.2015 vyzval navrhovateľku podľa ust. § 33 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadrila k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhla jeho doplnenie s tým, že odporca vyzval navrhovateľku, aby uvedené vyjadrenie zaslala v lehote sedem dní od doručenia výzvy, nakoľko v opačnom prípade vydá rozhodnutie na základe vyššie uvedených zistení a podkladov. Navrhovateľka sa v zmysle uvedenej výzvy odporcu k podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu i k spôsobu ich zistenia nevyjadrila.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a

doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z. alebo reštitučný zákon“), citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 2 ods. 2, písm. c/, v spojení s § 3 ods. 1 písm. m/, s § 6 ods. 2, 5, 6, s § 5 ods. 3 a súčasne v intenciách § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok/, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupu správnych orgánov, v spojení s § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku, a dospel k záveru o nedôvodnosti opravného prostriedku navrhovateľky.

K námietkam navrhovateľky vo vzťahu k vyvlastneniu predmetného pozemku krajský súd uviedol, že Okresný národný výbor Košice - vidiek, odbor výstavby a územného plánovania rozhodnutím č. Výst. 3160/76-Sš.kor zo dňa 30.11.1978 vyvlastnil v prospech Čs. štátu, zastúpeného VSŽ, n.p. Košice, ktorý bude vykonávať správu národného majetku (ďalej len „vyvlastniteľ“) vlastnícke práva k nehnuteľnostiam k. ú. B. a Q., obce O. a k. ú. Q., pričom predmetom tohto vyvlastňovacieho rozhodnutia sú aj pozemky, na ktoré si uplatnila navrhovateľka nárok v reštitučnom konaní po P. G. a P. G.. Citované rozhodnutie Okresného národného výboru Košice - vidiek, odbor výstavby a územného plánovania je opatrené doložkou právoplatnosti dňa 18.07.1979. Krajský súd konštatoval, že z uvedeného dôvodu nezodpovedá skutočnosti tvrdenie navrhovateľky v podanom opravnom prostriedku, že nie je pravdou, že pozemok bol vyvlastnený ešte za života jej otca P. G., ktorý zomrel XX.XX.XXXX.

Krajský súd za nedôvodnú považoval tiež námietku navrhovateľky, že predmetné vyvlastňovacie rozhodnutie nie je právoplatné, nakoľko pečiatka právoplatnosti je rozpore so zdokumentovanou skutočnosťou - neexistujú doručenky od jednotlivých subjektov, ktorým rozhodnutie malo byť doručené. Uviedol, že z citovaného vyvlastňovacieho rozhodnutia je preukázané, že je opatrené doložkou právoplatnosti, majúc za to, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia odporcu č. OU-KS-PLO-2016/000346/28 zo dňa 17.02.2016 nebolo povinnosťou odporcu skúmať, či vyvlastňovacie rozhodnutie zo dňa 30.11.1978 bolo doručované všetkým účastníkom, keďže bolo opatrené doložkou právoplatnosti. Krajský súd poukázal na to, že odporca pri vydávaní napadnutého rozhodnutia ani nemal vedomosť o tom, že navrhovateľka spochybňuje právoplatnosť tohto vyvlastňovacieho rozhodnutia, pretože sama si v správnom konaní uplatnila reštitučný nárok titulom vyvlastnenia. Poukázal tiež na to, že predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní je rozhodnutie odporcu č. OU-KS-PLO-2016/000346/28 zo dňa 17.02.2016 a nie vyvlastňovacie rozhodnutie Okresného národného výboru Košice - vidiek, odboru výstavby a územného plánovania zo dňa 30.11.1978.

K námietke navrhovateľky, že pre prípad právoplatného rozhodnutia o vyvlastnení, nemal vyvlastniteľ, resp. VSŽ dôvod takú bagateľnú náhradu neposkytnúť, krajský súd uviedol, že odporca po preskúmaní podkladov k správnomu konaniu nezistil, že by pôvodnému vlastníkovi bola poskytnutá finančná náhrada za vyvlastnený pozemok, pričom aj samotná navrhovateľka v písomnom prehlásení zo dňa 02.06.2015, ktorý sa nachádza v administratívnom spise, čestne prehlásila, že za vyvlastnené pozemky nebola poskytnutá náhrada jej, ani jej právnym predchodcom. Krajský súd aj túto námietku považoval za neopodstatnenú. Uviedol, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že pozemok pôvodne zapísaný ako parc. č. XX/XX v pozemno-knižnej vložke č. XXX, v k. ú. B., bol pôvodným majiteľom vyvlastnený bez poskytnutia náhrady, čím boli splnené podmienky v ust. § 3 ods. 1 písm. m/ zákona č. 503/2003 Z. z..

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa nevyvlastnenia pozemku krajský súd ďalej uviedol, že neopodstatnenosť tejto námietky je preukázaná aj listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise odporcu, a to najmä z písomnej identifikácie č. K2: 209/2015 vypracovanej Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom zo dňa 25.06.2015, ako aj písomnej identifikácie zo dňa 10.06.2005, ktorú navrhovateľka predložila odporcovi dňa 03.06.2015, z ktorej vyplýva, že parcela č. XX/XX, druh pozemku lúka, pôvodne zapísaná v pzkn. vl. č. XXX, v k. ú. B., v súčasnosti vedená na LV XX ako CKN parcela č. XX/XX, druh pozemku vodné plochy, je vo

vlastníctve U.S.Steel Košice s.r.o.. Uvedené preukazuje, že pochybnosti navrhovateľky o právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia zo dňa 30.11.1978, ako aj o samotnom vyvlastnení predmetného pozemku sú neopodstatnené, keďže na základe uvedeného vyvlastňovacieho rozhodnutia došlo k zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností. V tomto smere súd poukazuje aj na ust. § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona, v zmysle ktorého údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

K tvrdeniu navrhovateľky, že dôvodom uplatnenia nároku podľa zák. č. 503/2003 Z. z. bola skutočnosť, že pozemok je v súčasnosti vodnou plochou (po zaplavení) a nie je ho možné vydať, krajský súd uviedol, že reštitučný nárok si podľa zákona mohli uplatniť oprávnené osoby podľa § 2 zák. č. 503/2003 Z. z., ktorých pozemok v zmysle § 3 zákona prešiel na štát alebo právnickú osobu aspoň jedným z taxatívne vymedzených dôvodov v § 3 ods. 1, resp. z dôvodov uvedených v § 3 ods. 2 a 3. Skutočnosť, že pozemok je v súčasnosti vodnou plochou by nezakladal reštitučný nárok v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z., pričom takýto dôvod ani nebol uplatnený navrhovateľkou, nakoľko navrhovateľka ako dôvod uplatnenia reštitučného nároku uviedla vyvlastnenie.

K námietke navrhovateľky, že napadnuté rozhodnutie odporcu nerešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Košice - vidiek D 1391/92 zo dňa 29.09.1995, nakoľko po nebohom P. G. nehnuteľnosť v pkn. vl. č. XXX dedila navrhovateľka v podiele 1/2 k celku, t.j. dedila celý otcov podiel a zvyšný podiel 1/2 predmetnej parcely patrila P. G., a preto nebol dôvod krátiť podiel, ktorý postup správny orgán vo svojom rozhodnutí nijako neodôvodnil, krajský súd uviedol nasledovné. Pôvodná parcela č. XX/XX bola na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst. 3160/76 zo dňa 30.11.1978 vyvlastnená vo výmere 773 m² a v súčasnosti je vo vlastníctve právnickej osoby. Dedičské rozhodnutie, o ktoré sa navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku opiera, bolo vydané dňa 29.09.1995, teda po tom, čo bolo vydané citované vyvlastňovacie rozhodnutie. Z dedičského rozhodnutia Okresného súdu Košice - vidiek zo dňa 29.09.1995 vyplýva, že navrhovateľka dedí podiel P. G. 1/2 k pozemku parcely č. XX/XX - lúka vo výmere 773 m² zapísanej v pkn. vl. č. XXX, v k. ú. B.. Pozemok, ktorý mal byť predmetom dedenia bol už zapísaný na liste vlastníctva a nie v pozemno-knižnej vložke, pričom uvedené dedičské rozhodnutie nevychádzalo z aktuálneho zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností, čo preukazuje aj tá skutočnosť, že v katastri nehnuteľnosti takýto zápis vykonaný nebol. V čase vydania dedičského rozhodnutia bol vyššie uvedený pozemok vo vlastníctve VSŽ. V tomto smere súd opätovne poukazuje na ustanovenie § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona vyplýva, že údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Z uvedených dôvodov považoval krajský súd aj túto námietku navrhovateľky za neopodstatnenú.

K námietke navrhovateľky, že odporca v napadnutom rozhodnutí jej nepriznal právo na náhradu v podiele 1/2 po P. G., pričom tento postup neodôvodnil, krajský súd uviedol, že odporca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že na parcelu č. XX/XX, pôvodne zapísanú v pkn. vl. č. XXX, v k. ú. B. bol uplatnený nárok aj inou oprávnenou osobou podľa zákona č. 229/1991 Zb., a to na podiel pod B1/ v 1/2 po P. G.. Odporca túto skutočnosť zistil na základe oznámenia Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru č. OU-KS-PLO-2016/000224/22 zo dňa 30.09.2015, ktoré sa nachádza v administratívnom spise odporcu. Z uvedených dôvodov preto nemohol byť navrhovateľke priznaný celkový podiel po P. G., nakoľko by odporca týmto porušil ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z., ktorý v tomto ustanovení špecifikuje oprávnené osoby. Z uvedených dôvodov krajský súd aj túto námietku navrhovateľky považoval za neopodstatnenú.

Krajský súd ďalej konštatoval, že z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplýva, že parcela č. XX/XX, pôvodne zapísaná v pozemno-knižnej vložke č. XXX, v k. ú. B., bola na základe listinných dôkazov predložených Štátnym archívom v Košiciach, písomných identifikácií a listinných dôkazov predložených Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom, ale aj dôkazmi predloženými samotnou navrhovateľkou, pôvodným vlastníkom vyvlastnená, pričom pôvodným vlastníkom nebola poskytnutá za vyvlastnený pozemok náhrada, čím bola splnená podmienka v ust. § 3 ods. 1 písm. m/

zákona č. 503/2003 Z. z. vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady. Navrhovateľka v konaní preukázala, že je oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 písm. c/, e/ zákona č. 503/2003 Z. z. po pôvodných vlastníkoch P. G. a P. G.. Odporca mal preukázané listom Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru zo dňa 30.09.2015, že na parcelu č. XX/XX bol uplatnený nárok aj inou oprávnenou osobou podľa zákona č. 229/1991 Zb., a preto navrhovateľke nemohol byť priznaný podiel po P. G. v celosti. Na podiel P. G. odporca neevidoval ďalší uplatnený nárok, preto tento podiel bol navrhovateľke priznaný v celosti po P. G. v zmysle § 2 zákona č. 503/2003 Z. z.. Podľa písomnej identifikácie č. K2: 209/2015 vypracovanej Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom zo dňa 25.06.2015, pozemok v súčasnosti tvorí vodnú plochu a zároveň pozemok je vo vlastníctve právnickej osoby, ktorá nie je povinnou osobou v zmysle ust. § 4 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z., a preto podľa ust. § 6 ods. 1 písm. a/, c/ zákona č. 503/2003 Z. z. k pozemku nie je možné navrátiť vlastníctvo. Z uvedeného dôvodu bolo navrhovateľke priznané právo na náhradný pozemok alebo finančnú náhradu podľa ust. § 6 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z..

Krajský súd po preskúmaní veci v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 250q ods. 2 O.s.p. preskúmané rozhodnutie odporcu zo dňa 17.02.2016 ako vecne správne potvrdil.

O trovách konania krajský súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. s použitím § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá nemala v konaní úspech, právo na náhradu trov konania nepriznal a odporcovi podľa tohto ustanovenia právo na ich náhradu neprislúcha.

II.

Odvolanie navrhovateľky

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podala odvolanie navrhovateľka. Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Sp/11/2016-30 zo dňa 14. októbra 2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Náhradu trov konania si neuplatnila.

Navrhovateľka v dôvodoch odvolania namietala, že krajský súd nesprávne aplikoval právny predpis a nevyporiadal sa so všetkými jej námietkami uvedenými v opravnom prostriedku. Nesúhlasila s argumentáciou krajského súdu vo vzťahu k vyvlastneniu žiadaného pozemku.

Navrhovateľka tvrdila, že podstatnou námietkou bola jej námietka, že rozhodnutie odporcu je predčasné z dôvodu, že vyvlastňovacie rozhodnutie ONV Košice - vidiek č. Výst. Č. 31/60/76 zo dňa 30.11.1978 nie právoplatné. Mala za to, že jej argumentácia proti tvrdeniu o nadobudnutí vlastníckeho práva právnickou osobou na LV č. XX . k C KN parc. č. XX/XX vo výmere 773 m² (U.S.Steel/ je opodstatnená, pričom krajský súd neuviedol svoje hodnotenie tohto dôkazu. Ďalej uviedla, že jej otec s vyvlastňovacou náhradou nesúhlasil, a preto nebol ochotný nijako prispieť k nadobudnutiu jednotlivých prevádzok vyvlastniteľa a ani žiadna finančná náhrada mu vyplatená nebola. Tiež uviedla, že k prejednaní dedičstva, resp. k rozhodnutiu o dedičstve rozhodnutím Okresného súdu Košice - vidiek D 1391/92 zo dňa 29.09.1995 mohlo dôjsť len preto, že v zmysle úpravy danej bývalým štátnym notárstvami a vedeniu bývalých PK vložiek, takáto skutočnosť, t.j. vyvlastnenie na obale PK vl. 125 vyznačené nebolo. Poukázala na to, že skutočnosť zistená v Štátnom archíve ohľadne doručeníek a skutočnosť uvedená právnym zástupcom zistená v inom konaní pred tým istým odborom výstavby ONV Košice- okolie č. Výst. č. 2649/197-Cš zo dňa 06.03.1975 dokonca potvrdzuje namietanú nezákonnú prax sedemdesiatych rokov minulého storočia. Uvedené námietky umocňuje zistenie totožných nedostatkov v prípade tiež už neb. P. G.. Dôvodila, že listina LV č. XX kat. úz. B. potvrdzuje pravdivosť toho, čo v nich osvedčuje, ak nie je dokázaný opak, avšak súd prvého stupňa náležite nevyhodnotil dôkazy vyvracajúce akt vyvlastnenia, teda nehodnotil jej dôkazy preukazujúce opak. Mala za to, že v prípade takéhoto sledu právne relevantných skutočností bolo možné s účinkami pre účastníkov rozhodnúť o dedičstve po neb. P. G., nakoľko právoplatný doklad o vyvlastnení k uvedenému obdobiu neexistoval. Namietala, že krajský súd ani túto jej námietku nehodnotil. Tiež uviedla, správnosť svojho postupu potvrdila predložením rozhodnutia o dedičstve D 1391/92.

Ďalej tvrdila, že v prípade sledu udalostí ako ich uviedla, jej reštitučná žiadosť bola nedôvodná a o tejto bolo treba inak rozhodnúť. Tvrdené skutočnosti preukazujú opak nadobudnutia vlastníctva k parcele č. XX/XX právnym predchodcom U.S. Steel a ani formálne náležitosti vyvlastňovacieho rozhodnutia - klauzula právoplatnosti a následný zápis vlastníctva v prospech vyvlastníteľa nerobí z tejto jej námietky takú, ktorou sa súd vôbec nemusí zaoberať. Vlastníctvo sa nenadobúda zápisom do evidencie nehnuteľností, ale ako v tomto prípade po právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení a následnom zverení do správy, resp. po zriadení vlastníckeho práva, preto nemožnosť zápisu rozhodnutia Okresného súdu Košice - vidiek o dedičstve po P. G. nie je vysvetlením na jej podstatné námietky. Námietku nevyplatenia vyvlastňovacej náhrady robila preto, aby preukázala príčinu takéhoto nevyplatenia. Tiež tvrdila, že k vyplateniu finančnej náhrady už nemohlo dôjsť pre zmenu v osobách účastníkov z roku 1976.

Navrhovateľka nesúhlasila ani s tvrdením odporcu, že o jej námietkach sa dozvedel až v odvolacom konaní. Mala za to, že ani nevyužitie postupu podľa § 33 správneho poriadku jej nebráni v tom, aby voči rozhodnutiu správneho orgánu nemohla podať odvolanie. K veci ďalej tvrdila, že na svoju argumentáciu predložila relevantné rozhodnutie Okresného súdu Košice - vidiek D 1391/92 a vyvlastňovacie rozhodnutie. Namietala, že odporca neuviedol, že ten istý nárok bol predmetom dvoch jej uplatnených nárokov, pričom o jednom z nárokov bolo konanie zastavené. Tvrdila, že aj v uvedenom konaní sa vyjadrovala a predkladala dôkazy. Rozhodnutie o vyvlastnení predložila odporcovi za účelom preukázania nevyplatenia finančnej náhrady a dedičské rozhodnutie za účelom spochybnenia správnosti postupu v reštitučnom konaní. Vyslovila názor, že krajský súd mal v súlade s § 32 správneho poriadku rozhodnúť, či námietka voči právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia je námietka dôvodná, preto predmetom rozhodnutia súdu malo byť, či správny orgán postupoval v súlade s § 32 ods. 1 správneho poriadku, t. j. či zistil presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom obstaral potrebné podklady pre rozhodnutie, keďže správny orgán v zmysle uvedeného ustanovenia mal priestor pre vlastný iniciatívny postup, čo ale tiež nevyužil. Vytýkala krajskému súdu, že napriek uvedeným nedostatkom v postupe správneho orgánu rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil, ale nezodpovedal na jej namietané skutočnosti uvedené v odvolaní, v dôsledku čoho bola poškodená na svojich právach, nakoľko jej vlastníctvo k C KN parc. č. XX/XX je aj neporovnateľné s finančnou náhradou z administratívneho konania.

III.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľky

Na odvolanie navrhovateľky sa vyjadril odporca tak, že navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Sp/11/2016-30 potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia odporca nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľky uvedenou v jej v odvolaní. Uviedol, že námietku navrhovateľky, že predmetné vyvlastňovacie rozhodnutie nie je právoplatné, považuje rovnako ako krajský súd za irelevantné. Z vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst. 3160/76 zo dňa 30.11.1978 zreteľne vyplýva, že je opatrené doložkou právoplatnosti dňa 18.07.1979. Pri vydávaní napadnutého rozhodnutia OU-KS-PLO- 2016/000346-28 zo dňa 17.02.2016 nebolo povinnosťou odporcu skúmať, či vyvlastňovacie rozhodnutie zo dňa 30.11.1978 bolo doručované všetkým účastníkom, keďže bolo opatrené doložkou právoplatnosti. Trval na tom, že v čase rozhodovania nemal vedomosť o spochybnovaní právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia navrhovateľkou, keďže sama v správnom konaní si uplatnila reštitučný nárok titulom vyvlastnenia. Poukazom na listinné podklady tvoriace súčasť administratívneho spisu odporca ďalej uviedol, že tieto preukazujú, že na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia došlo k zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností a tieto v zmysle § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon/ sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

K námietke navrhovateľky, že napadnuté rozhodnutie odporcu nerešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Košice - vidiek D 1391/92 zo dňa 29.09.1995, odporca uviedol, že pôvodná parcela č. XX/XX bola na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst. 3160/72 zo dňa 30.11.1978 vyvlastnená vo výmere 773

m2 a v súčasnosti je vo vlastníctve právnickej osoby. Dedičské rozhodnutie, o ktoré sa navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku opiera bolo vydané dňa 29.09.1995, teda potom, čo bolo vydané citované vyvlastňovacie rozhodnutie. Odporca zdôraznil, že pozemok, ktorý mal byť predmetom dedenia bol zapísaný na liste vlastníctva a nie v pozemkovoknižnej vložke, pričom uvedené dedičské rozhodnutie nevychádzalo z aktuálneho zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľnosti, keď v čase vydania dedičského rozhodnutia bol tento pozemok vo vlastníctve VSŽ.

Odporca záverom vyslovil názor, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že vlastnícke právo k pozemku zaniklo v rozhodnom období a že sú splnené podmienky § 3 ods. 1 písm. m/ zákona č. 503/2003 Z.z.. Uviedol, že ak navrhovateľka skutočne zmenila svoj názor, mala možnosť svoju požiadavku uplatniť ešte pred vydaním rozhodnutia správneho orgánu, poukazom na to, že v samotnom odvolaní navrhovateľka spochybňuje dôvod uplatnenia vlastného reštitučného nároku.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania navrhovateľky (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 1 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 1 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 1 S.s.p.) a dospel k záveru, že jej odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 9Sp/11/2016-30 zo dňa 14. októbra 2016, ktorým krajský súd podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil rozhodnutie odporcu č. OU-KS-PLO-2016/000346/28 zo dňa 17.02.2016.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľky a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť preskúmaného rozhodnutia odporcu napadnutého opravným prostriedkom navrhovateľky.

Predmetom preskúmaného konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie odporcu č. OU-KS-PLO-2016/000346/28 zo dňa 17.02.2016, ktorým podľa § 5 zákona NR SR č. 503/2003 Z. z. v súlade s ust. § 9 zákona NR SR č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozhodol tak, že navrhovateľka ako oprávnená osoba spĺňa podmienky uvedené v ust. § 3 ods. 1 písm. m/ zákona. Ako oprávnenej osobe jej priznal právo na náhradu v zmysle ust. § 6 ods. 2 zákona za pozemok pôvodne zapísaný v k. ú. B. v pozemno-knižnej vložke č. XXX, ako parcela č. XX/XX, druh pozemku lúka v pôvodnej výmere 773 m2, z vyvlastnenej výmery 773 m2, v podiele 1/1, z dôvodu, že pozemok tvorí vodnú plochu a zároveň pozemok je vo vlastníctve právnickej osoby, ktorá nie je povinnou osobou v zmysle § 4 ods. 1 zákona, a teda podľa ust. § 6 ods. 1 písm. a/ a c/

zákona k pozemku nie je možné navrátiť vlastníctvo. Z rozhodnutia súčasne vyplýva, že oprávnenej osobe sa prevedie do vlastníctva náhradný pozemok, alebo sa jej poskytne finančná náhrada v zmysle ust. § 6 ods. 2 zákona za pozemok pôvodne zapísaný v pzkn. vl. č. XXX ako parcela č. XX/XX v podiele 3/4.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov navrhovateľky vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 v spojení s § 492 ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti, na zdôraznenie skutkovej a právnej správnosti záverov krajského súdu odvolací súd uvádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250i a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

V rámci preskúmacieho súdneho konania súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v danej veci v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporcu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keď súdny prieskum rozhodnutia napadnutého opravným prostriedkom vykonal v súlade s platnou právnou úpravou na vec sa vzťahujúcou. Odvolací súd po vykonaní súdneho prieskumu preskúmaného rozhodnutia odporcu - Okresného úradu Košice- pozemkový a lesný odbor, č. OU-KS-PLO-2016/000346/28 zo dňa 17.02.2016, pri aplikácii zákonnej úpravy ustanovenej v zákone č. 503/2003 Z. z. dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, a to že námietky navrhovateľky uvedené v jej opravnom prostriedku neboli dôvodné k vyhovneniu jej odvolacieho návrhu, keďže nespochybnili správnosť a zákonnosť preskúmaného správneho rozhodnutia a postupu mu predchádzajúceho.

V.

Právne posúdenie odvolacím súdom

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“. (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších čŕt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä z ohľadom na prameň, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí.

Účelom zákonodarcu tak ako zákonom č. 229/1991 Zb., tak aj zákonom č. 503/2003 Z.z. bolo zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989, dosiahnuť zlepšenie starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde a upraviť vlastnícke vzťahy k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia. Zákon č. 503/2003 Z.z. sa vzťahuje na pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond. Uvedený zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zák. č. 229/1991 Zb., §§ 37 až 39 zákona č. 330/1991 Zb.). (ust. § 1 písm. a, b/ reštitučného zákona/ .

V súlade so zákonnou úpravou ustanovenou v reštitučnom zákone predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2, ako aj, že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.02.1948 do 01.01.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1, ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb. §§ 37 až 39 zákona č. 330/1991 Zb.).

Pre konanie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 3 ods. 1, 2 v spojení s § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 503/2003 Z.z. platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (správny poriadok) v zmysle § 5 ods. 3 tohto zákona.

Podľa § 32 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správny orgán v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav, zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, ktorý aj náležite odôvodnil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie treba považovať za vydané v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 3 O.s.p..

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplýva, že predmetom reštitučného nároku bol pozemok,

ktorý prešiel na štát spôsobom zákonom predpokladaným v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z.. Navrhovateľka ako žiadateľka si uplatnila nárok na navrátenie vlastníckeho práva k žiadanému pozemku písomnou žiadosťou podanou na Obvodnom pozemkovom úrade Košice - okolie dňa 31. decembra 2004 a súčasne preukázala, že je oprávnenou osobou po pôvodných vlastníkoch P. a P. G.. Ako reštitučný titul k uvedenému pozemku označila vyvlastnenie bez náhrady (§ 3 ods. 1, písm. m/ reštitučného zákona/. Z rozhodnutia o vyvlastnení ONV Košice - vidiek č. Výst. 3160/76 z 30.11.1978 vyplýva, že predmetný pozemok bol pôvodným vlastníkom vyvlastnený za náhradu v prospech Čs. štátu zastúpeného VSŽ, n. p. Košice za účelom výstavby vodnej nádrže Sokoľany II. Navrhovateľka čestným prehlásením preukazovala, že pôvodným vlastníkom za vyvlastnené pozemky nebola vyplatená náhrada.

Skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom krajského súdu potvrdzujú, že navrhovateľka splnila zákonné podmienky pre priznanie vlastníckeho práva k žiadanému pozemku v zmysle § 3 ods. 1 písm. m/ reštitučného zákona, avšak v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/ a c/ tohto zákona vlastníctvo k týmto pozemkom jej nemožno navrátiť z dôvodov, že pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby a právnickej osoby okrem povinnej osoby (§ 4 ods. 1) a pozemok je súčasťou vodného toku, z ktorých dôvodov jej vzniklo právo na náhradu. Pokiaľ žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím rozhodol tak, že navrhovateľka splnila zákonné podmienky v zmysle § 3 ods. 1 písm. m/ zákona č. 503/2003 Z.z. a priznáva jej náhradu v zmysle § 6 ods. 6 tohto zákona, rozhodol na základe riadne zisteného skutočného stavu v súlade s § 32 ods. 1 správneho poriadku a v súlade so zákonom č. 503/2003 Z.z..

Odvolací súd námietky navrhovateľky vo vzťahu vyvlastnenia žiadaného pozemku vyhodnotil ako nedôvodné. Navrhovateľka svojimi odvolacími námietkami v podstate popiera zmysel a účel ňou uplatnenej žiadosti na navrátenie vlastníctva alebo priznania náhrady, ak navrátenie pozemku v zmysle reštitučného zákona nie je možné (reštitučný nárok/. Reštitučné dôvody na navrátenie vlastníctva k pozemku zákonodarca ustanovuje v právnej úprave § 3 ods. 1, 2, 3 reštitučného zákona. V zmysle § 3 ods. 1 písm. m/ tohto zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady. V reštitučnom konaní začatom na základe žiadosti uplatnením uvedeného reštitučného nároku povinnosťou správneho orgánu bolo v súčinnosti so žiadateľkou zistiť, či v rozhodnom období žiadaný pozemok prešiel na štát na základe vyvlastnenia a náhrada za vyvlastnenie nebola vyplatená. Listinným dôkazom preukazujúcim vyvlastnenie je rozhodnutie príslušného štátneho orgánu o vyvlastnení. Rozhodnutie o vyvlastnení je verejnou listinou, pri ktorej oboznamení odporca bol oprávnený len posudzovať, či táto bola vydaná príslušným štátnym orgánom, má náležitosti zákonom predpokladané v čase jej vydania, nemal však dostatok právomoci posudzovať jej obsahovú správnosť. Z uvedených dôvodov pokiaľ navrhovateľka ako žiadateľka predložila ako dôkaz prechodu vlastníctva k žiadanému pozemku z pôvodných vlastníkov na štát rozhodnutie o vyvlastnení a to toto bolo potvrdené doložkou právoplatnosti, žalovaný správny orgán nemal právomoc posudzovať, či rozhodnutie nadobudlo alebo nenadobudlo právoplatnosť. Dôkazom o tom, že rozhodnutie o vyvlastnení nenadobudlo právoplatnosť, preto ani nemôže svedčiť predloženie dedičského rozhodnutia D 1391/92 z 29.09.1995 Okresného súdu Košice - vidiek. Uvedené dedičské rozhodnutie nie je dôkazom o opaku nadobudnutia vlastníctva k žiadanému pozemku v zmysle § 70 katastrálneho zákona. Skutkové okolnosti potvrdzujú, že vlastníctvo k žiadanému pozemku prešlo na štát v roku 1978 teda pred vydaním uvedeného dedičského rozhodnutia, a preto uvedené dedičské rozhodnutie nemôže zakladať vlastníctvo k žiadanému pozemku, pretože poručiteľ P. G. v čase smrti už nebol vlastníkom tohto pozemku. V zmysle právnej úpravy § 460 Občianskeho zákonníka dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa, teda dedičia mohli nadobudnúť dedičstvom len to, čo ku dňu smrti poručiteľ vlastnil.

Odvolací súd nemohol prisvedčiť ani námietkam navrhovateľky, že krajský súd nevenoval náležitú pozornosť námietkam uvedených v jej opravnom prostriedku, považujúc za podstatnú námietku to, že rozhodnutie o vyvlastnení žiadaného pozemku nenadobudlo právoplatnosť, ktorá skutočnosť má svoj význam z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie jej priznáva podiel 3, pričom z uvedeného dedičského rozhodnutia vyplýva dedenie po poručiteľovi jeho podielu k predmetnému pozemku v celosti. Touto námietkou sa krajský súd ako aj odporca zaoberali a v odôvodnení rozhodnutí aj vyporiadali zákonným

spôsobom, keď konštatovali, že listom Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru zo dňa 30.09.2015 bolo preukázané, že na parcelu č. XX/XX bol uplatnený nárok aj inou oprávnenou osobou podľa zákona č. 229/1991 Zb., a preto navrhovateľke nemohol byť priznaný podiel po P. G. v celosti. Krajský súd preto správne vyhodnotil námietku navrhovateľky, vznesenú v jej oprávnom prostriedku proti preskúmanému rozhodnutiu odporcu, ak nedôvodnú námietku proti priznaniu práva na náhradu za žiadaný pozemok v podiele 3.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporca ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové a právne závery. Navrhovateľka v odvolacom súdnom konaní nepredložila žiadne také relevantné dôkazy, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu ako aj odporcu vyvrátili. Najvyšší súd z uvedených dôvodov nepovažoval odvolacie námietky vznesené navrhovateľkou v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa za relevantné na vyhovie jej odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 492 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p., ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 492 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a v spojení s ust. § 250l ods. 2 a s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľke náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nemala úspech vo veci. Zákonodarca náhradu trov konania žalovanému správnomu orgánu v správnom súdnictve v zásade nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.